

MÕTA ja LOE!

№ 2. — 1933.

Miks just noorelt?

Ei keegi mõi pääseda jumalartiki pöörmiseta. Meilt ei küsita esimeses järjekorras, kas on meil usulisi harrastusi ja kui palju käime kirikus mõt waimulikel koosolekuil, mõt kui palju teeme head, waid küsimus seisab selles, mis mõjutustel on sündinud me teod ja milline on me seesmine meelelaad. Oli ju rikas noormeeski lapsepõlwest saadik pidanud käske ja harrastanud häid tegusid, kuid tal puudus üks asi ja sellega ühenduses kõik. Pöörmata südamegagi mõt küll head harrastada, ja olla kaastegew kristlikus töös, seal juures aga fiiski jääda ilma igamest elust.

Et kiriklik-koguduslikud ja waimulikud püübed ei ole seesama, kui olla pöörnud ja armust Jumala laps, näitab järgmine hiljuti kuulud tõssilundmus.

Keegi haiglast koju jõudnud usklik öde jutustas: „Samas toas, üsna mu kõrwal woodis, lamas suremisel olew haige. Ta oli linna kristlikus ringkonnas hästi tuntud. Noorusest saadik oli ta ühe kristliku ühingu juhatajana tegutsenud, olles weel mitmeis komiteedes ja toimkonnis. Ta wend, kes oli tõsine usklik, saatis ühe linna õpetajaist haige juure rääkima hinge asjadest ja jagama äraminjale püha õhtuõõmaaega. Kuid haige ütles: „Rõik on asjata. Mulle ei kuulu arm.“ Õpetaja sõnad ja palwed ei mõjunud haigele, murtult pidi ta sealt lahkuma. Sarnases olukorras tabas surm seda prouat, kes oli palju kristlikul põssul töötanud.“

Mi fiis, peab wale teelt ära pöörama meeleparanduse kaudu Jumala poole. Ilma selleta on mõimatu pärida igamest elu. Roguja ütles: „Mõtke oma Looja peale omas noores põlwes.“ Rog. 12: 2. Miks peab fiis noorelt pöörduma? Mõningaid põhjuseid asja selgitamiseks.

Noor mõt täielikumalt rõõmu tunda pääst-
miseft. Tal on weel noorus. Elu ei mata weel tumedad warjud. Noore rõõm on puhas, ülewoolaw, õnnest keew. See on inimelu kewadaeg. Noore meel on täis elu- ja tulewikuplaane. Kui Jeesus, tõsine elu, on wallanud kogu noore olemuse, fiis on hinges tõesti taewas.

Noorel on elu mõimalused ees. Wanemas eas pöördunud kahetsewad tihti kaotatud mõimaluste üle. „Do, miks ma enne ei pöördunud!“ kaebawad nad. On suur arm, et mõimalk oli ka pärastpoole pöörduda, kuid tõst see on ja tihti nii masendam, et on kao-

tatud parimad võimalused. Olin ühe istku haigewoodi juures, kes pea kogu oma elu aja oli tsirkuses töötanud. Ta sai armu ja mõis kiita pattude andestusest ja päästmisest, kuid ta kaebas sügawas kahtluses seda, et „elu oli hukka elatud pattudes.“

Noorelt pöördunu võimalused on veel ees. Neid võib parimal miisil Jumala guks ära kasutada. Noor võib palju korda saata, sest töövõime on alles. Paljud suured hingedevõitjad, kes suurt on võinud korda saata tööriistadena Jumala käes, on noorelt pöördunud.

Noorelt pöörates elu saab hoitud pattudest. Patt lööb sügavaid haamu, jätab unustamatuid arme. Alandama mälestusena on nad järel, kuigi patud on saadud andeks. „Olen apostileist kõige vähem, ega ole väärt, et mind nimetataks apostlikks, sest olen tagakiusanud Jumala kogudust,“ õhkab alandatuks apostel Paulus. Kui mõtleme vaid patu teenistuses rikutud ihule, milline suur kaotus ju seegi. Milline terwise, elu ja jõu kaotus on sündinud! Paljud peavad kandma raskeid patu tagajärgi oma ihus kogu elu kestel. Paljud inetud teod ja langemised oleksid jäänud olemata, kui pöörmine oleks warem sündinud.

Mõne aasta eest oli pidu kufagil maal, milliseid harilikult igal pool feltstmajades korraldatakse. Mainitud pidul sündis taplus meeste keskel selle tagajärgiga, et ükst noormees enda kaitsele lõi wastase surnuks. Lõhja wangistati ja sai oma süllteo eest mõne aasta wangistust. Wanglas tuli ta pöörmisele ja sai päästetud. Sealt kirjutas ta oma nooreea sõbrale ja jutustas imeltkuft muudatusest enda elus ning wäljendas kirja lõpul: „Kui ma oleksin warem pöörnud, siis oleks see tegu jäänud tegemata.“ Tõepoolest, kus oleksid palju meist, kui mitte Jeesus ei oleks meid päästnud.

Warakult pöördunu noore elu saab hoitud langemistest, tarbetuist, hirmsaitst waludest ja kogemustest Jumala armu läbi. Jhu võib olla Püha Waimu tempel.

Suuremad võimalused on noorel ka kaswamiseks Jumalas. Andestamine pole veel kõik, sellele järgneb kaswamine usus P. Waimu juhatusel. Kogemused näitawad, et noortel siingi suured võimalused on.

Ja lõpuks, wanalt on pöördumine palju raskem. Seda näitab ka eelmaintud Roguja raamatu kirjakoht: „enne kui pole veel tulnud pahad päewad.“ Hingeteaduslik uurimus tõendab ka seda. Suurim osa pöörnuitst on noorena selle jammu astunud. Mida kauemaks see jääb, seda raskemaks see muutub. Jumalal on ka oma erilised katsumise ajad, otslmise aeg, milliseid inimene võib lasta määbuda. Pöörmine on wõimatu, kui Jumala arm meist põgeneb, kui Püha Waim enam inimese südames ei tööta. Sellele on juba suletud taewa uks ja awaneb ette slinge õõ igawikus. Seega ei ole heldud, et wanemas põlwes oleks üldse wõimatu pöörmine, arm kuulub veel sullegi, kuni sinu armuaeg pole mööbunud.

Do, sõber, anna oma noor elu Issandale, wõta Jeesust wastu südamesse, siis algab auline igawene kemad ju südames! R. L.

Ainult seitse päewa!

Üks uni ja selle tagajärjed.

Charles M. Sheldon.

Eesõna.

Käesolewa jutu autor C. M. Sheldon on Kanjasi piiskop Ameerikas, kes selle jutustuse on kirjutanud ühe sünnimuse põhjal, mis omal ajal Ühendriikides palju kõmu sünnitas, isegi arstid loenguid pidasid seda omamoodi seletada püüdes.

Kuulnõrd mõjuritaks ja huwitaw see on, seda tõendab juba see asjaolu, et üksi Inglismaal, kui see raamat ilmus, müüdi teda ligi 4 miljoni eksemplaari ja sai hea arvustuse osaliseks. Soovime, et see oleks ta kasuks eesti lugejaskonnale!

Uni.

Ki laupäewa õhtu, kui Robert Hardy õhtujumalateenistusest Bartonis koju tuli. Harilikult ei käinud ta seal, kuid õpetaja märkus päewasel jumalateenistusel sundis teda minema. Süm oli paha, jadas laffamatult lumelõrvi, seepärast pidi Hardy abitaaja koju jääma ja mees läks üksi. Tujases meeleolus tuli ta peagi koju.

„Numalus oleks veel teineford õhtusele koosolekule minna! Wawalt wiiskümmend inimest koos, mis ei taju kiriku kütmist ega walgustamistki. Ja milline piff, igaw jutlus! Ma usun, härra Jones on juba liig wana. Me wajame kedagi nooremat, ajakohajemat meest. Tema räägib ikka ainult sellest, et peab olewikku wõimalust mööda kajutama, et hingi päästa. See kõlab nii, nagu oleks igauks, kes mitte selle eesmärgiga ümber ei jookse, mõni rõõwel. Ja siis tuleb ta sellele harilikule, kristlik-joftiaalsele ideele ja arwab, et rikkad rõhuwad waeleid, ning koguduse liikmed peawad teadlikult Jssanda sõna järele elama ja wennalikult kohtlema üksteisega. Ah, olen juba kurguni tüdinud sellest inimarmastuse teemist, ning kui sellelaadilised kõned ei lõpe, ei maffa ma enam oma aastamaffu kirikule.“

„Millise kirjatoha üle siis räägiti?“ küsis proua Hardy. „Ah, täpselt ei mäleta ma seda enam. See oli midagi jarnast: jelfinatfel bösel nõutatse sinu hing sinult. Ma ei usu mitte, et hingi jarnaselt taewasse wõib hirmutada.“

„Et sind, Robert, hirmutada, see wajaks palju jutlusi.“

„Ja muudugi enam kui kaks igas nädalas,“ wastas see kuiva naeruga, wõttis oma palitu ja wiiskus diwanile kamina ette. „Aga, kus on meie tüdrukud?“

„Eitja on ülewal ja loeb ajalehte, Klara ja Betty on läinud Rojtonisi külastama.“

„Kuibas on nad sellele tulnud, nende poole minna?“

Proua Hardy wiiwitas wastusega ja ütles siis wiimats: „James tuli siia ja kutsus enda poole.“

„Kuid nad teawad, et ma neile olen keelanud Rojtoniga läbi käia. Kui nad tagasi tulewad, peawad nad nägema, et mõtlen mida ütlen. See on ometi imelik, et tüdrukut näitawad, nagu ei teakski nad seda.“

Härra Hardy tõusis üles ja käis mööda tuba, istus siis taas ja hakkas tulehargiga tuld kohendama, kuna proua waitis ja wastuse endale hoidis.

Lõpuks küsis Hardy: „Kus noormehed on?“

„William on ülewal omas toas enda homsete koolitõõdtega ametis. Georg läks juba kell 8 wälja, kuhu ei õelnud ta.“

„Üks tore peretond. Kas on ka üks õhtu aastas, kus kõik lapsed kodus on?“

„Peaagu jama palju, kui ja tobus oled!“ wastas proua H. „Sinu klubi ja sinu loõõ, ja sinu teaduslik seitskond ning sinu lugemisringid ühes direktori õhtudega teewad, et lapsed jama wähe sind näewad, kui sina neid. Kui palju õhtuid nädalas ohwerdad ja meile, Robert? Näib see sulle siis imelik, et lapsed omi lõbusust wäljaspool otstawad? Meie kodu — seal juures proua Hardy pidas oma nuttu, kuna filmad üle kalshinnalist möõblite kaisid — meie kodus on kõige eest rikkalikult hoolitsetud, wäljaarwatud lapsed.“

(Järgneb.)

Omalt wiisil. 383.

Mu jõud, sind tahan armastada
 Ei sõnaga, waid teoga, Sind
 tahan ikka igatseda, Mu walguš, kõige wäega.
 Kuni ma elu lõpetan, Sind,
 Jeesus, armastan.

Ma armastan sind, minu elu, Mu kõige parem sõber sa;
 Sind ülendan, mu hinge ilu, Nii kaua kui weel hingam ma.
 Sind, Tall, ma nõuan südamest, Et surid minu eest.

Minult sind mu, armas Jeesus, Olen ära walinud,
 Sina ükki siin maailmas Juhatad mind õiget teed.

R o o r : Minult sind, ainult sind; Armas Jeesus, ainult sind.
 Minult sind mu hing siin tunneb, Kui üht rõõmuallikat, On
 mul sind, siis olen kindel Sinu rahu-seaduses.

Wiisil: Oh waga Jumal, kes. 230.

Mis tänu mõistan ma, Oh Jssand, sulle anda, Et kannatusesga
 Mind wõtsid kaua tanda? Kui tegin kõwerust Ja pattu rohkesti Ja
 wihastasin sind, Oh Jumal, kurjasti.

Rüül suurest armust ja Mind santi armastasid, Ma käisin patu
 teed, Sa fiiski halastasid Rüül wastuoksma ma Jäin patust pöörmata,
 Ei nuhelnud mind ja, Waid wõtsid kannata.

Jaauarw ilmus **Waimulik kodumaa laulik II osa,**

mida juba paljud ootawad. Taas palju ilusawiisilisi laule nootidega ja kitarri
 akordidega. Sind 25 f. I ja II osa koos 40 f. Tellida: P. Sint, Päiteje 5—7
 Tallinna. Wõib saata hinna ka postmarkides. Noote 4. häälele à 50 f. anne ka
 saada.

„Sõuluõhtu“ lõppes mähgilt, seepärast ei saanud kõiki wiimaseid tellimisi
 rahuldada. Ebaspidi seepärast aegsasti tellida. Tänu lewitajatele waewa eest!

Piibliklugemise **Teemiraamat 1933** aastats ilmus. Sind ainult 10 f.
 Hea eriti noortele. Päewatohjased teemid ja kirjakojad terweks aastats.

Rahajaabetisi „Wõta ja loe“ kui ka kirjanuse eest saata mitte „Wõta ja loe“
 nimele, waid toimetajale: P. Sint, Päiteje 5—7, Tallinn, et raha wäljaandmises
 raskusi ei tuleks.

Toimetaja Peeter Sint. „Wõta ja loe“ hind à 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Ilmus
 2 x kuus. Matjab aastats 50 f., 1/2 a. 25 f. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktat-
 misjoni heaks, tellimisi ja kaastõid saata toimetaja aadressil P. Sint, Päiteje 5—7,
 Tallinn. Tellida mõib ka Briti & Wälism. Piiblikleitijit, Rataskaeru 4 Tallinna;
 sealshamas saada ka igasuguseid piibleid ja piibliosi.

R.-U. „Kultwaja“ trükk, Keilas 1933.